

[Akset Larsen.]

Lov til at holde Møder. Det var det ærede Medlem Hr. Holger Eriksens praktiske Mening.

Statsministeren gennemgik Socialdemokratiets meget almindeligt formede Valgprogram fra Efteraaret og søgte at paavise, at man havde arbejdet i Henhold til dette. Derunder kom han ind paa de Argumenter, jeg havde fremført om, hvad der yderligere kunde være opnaaet. Statsministeren sagde, at i Valgprogrammet stod der, at man skulde arbejde for Opretholdelse af en lav Rente. Men Renten har været stigende i det halve Aar, vi har haft denne Regering, og den er stadig stigende, saa man har ikke arbejdet særlig godt, for som et Led i Bestræbelserne for at opretholde en lav Rente har Finansministeren fortsat at overbalancere Statens Budget. Jeg tror, vi efter den Udtalelse skal holde op med den Diskussion, som det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen var saa interesseret i, om hvorvidt den nuværende Regering paa det økonomiske Omraade har fortsat den gamle Regeringspolitik eller ej. Det er fastslaaet af Statsministeren selv, som siger, at Finansministeren har fortsat at overbalancere Statens Budget, altsaa fortsat det, den foregaaende Finansminister gjorde. Derved opnaar man imidlertid ogsaa at drive Rentefoden i Vejret, og for øvrigt er det ikke noget at takke Regeringen og heller ikke den tidligere Regering for, at den stadig presser flere og flere Penge ud af Folk, nemlig gennem indirekte Skatter, for at kunne overbalancere Statens Budget. Det var en interessant Udtalelse af Statsministeren, for de Gange, jeg har hørt Finansministeren i det sidste halve Aar, har han grædt sine modige Taarer over Fattigdom og sagt, at han for længst saa Bunden paa Finanshovedkassen, men nu faar vi altsaa at vide, at hans Bestræbelser er gaaet ud paa at overbalancere Statens Budget.

Der var ikke megen Trøst at hente hos Statsministeren, hvad Skatterne angaar — vi skal afvente Skattekommissionens Betænkning. Det kan vare længe, inden Skattekommissionens Betænkning kommer, og uanset om det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen er vred paa mig eller ej, vil jeg tillade mig alvorligt at henstille, at Regeringen søger, uanset hvor længe Skattekommissionen endnu vil blive siddende, meget snart at gøre noget for at lette Skattetrykket paa de mindrebemidlede.

Saa siger Statsministeren, at det er ganske urimeligt at angribe Boligministeren, for han har gjort sig en Masse Bestræbelser.

Det kan godt være, men praktiske Resultater har vi endnu ikke mærket noget til, og det var praktiske Resultater, vi gerne vilde have. Og efter et halvt Aars Forløb har man Lov til at efterlyse dem. Saa længe det er saadan, at Mødre her i Danmark ganske vist ikke skal føde deres Børn i en Stald, men til Gengæld i en Automobilgarage, maa man erkende, at Boligsituationen er katastrofal, og at der maa sættes langt mere energisk ind, end Tilfældet har været hidtil.

Statsministeren siger, at jeg kan ikke bebrejde Regeringen, at Prisloven ikke er kommet til at se anderledes ud. Jeg kan i hvert Fald bebrejde Regeringen, at vi ikke fik en Bestemmelse om Prisstop gennemført i Prisloven. Det stillede vi Forslag om, det var der ganske vist Folk i alle Partier, som var imod, men den første til at udtale sig imod det var Handelsministeren. Før nogen anden havde udtalt sig, erklærede han, at han ikke vilde være med til det. Men saa kan man i hvert Fald ikke komme og sige, at Regeringen ikke har Medskyld i, at vi ikke fik noget Prisstop.

Videre siger Statsministeren, at Kødordningen desværre ikke kunde gennemføres paa Grund af Modstand fra Flertallet her i Salen og paa Grund af de sagkyndiges Modstand. De sagkyndige — de saakaldte sagkyndige — kendte man, før man blev Regering. Kødordningen kunde være gennemført for 3—4 Maaneder siden, uden at man havde behøvet at spørge hverken dette Ting eller noget Vareforsyningsudvalg. Det er ikke tilstrækkeligt at komme, efter at man har indført det nye Udvalg, og sige: det strandede paa Modvilje der. Man kunde være kommet med det noget før. Jeg har ikke bebrejdet Regeringen, at den har ladet Rigsdagen faa for meget at sige, absolut ikke. Jeg har bebrejdet Regeringen, at den ikke paa de Omraader, hvor den har Pligt til at administrere, administrerer bedre, end den gør.

Hvad Forfatningskommissionen angaar, fik jeg ogsaa af den foregaaende Statsminister det Løfte, at man skulde i Gang med Arbejdet. Jeg er efterhaanden ikke saa taknemmelig for den Slags Løfter. Jeg vilde sætte mere Pris paa at faa et Løfte fra Statsministeren om, at en ny Forfatning med Nedsættelse af Valgretsalderen, saa vidt det staar til ham, vil blive gennemført inden den 5. Juni 1949. Det Løfte har jeg efterlyst før, og det efterlyser jeg igen.

Statsministeren sagde, at han vilde ikke bruge mange Ord og ikke lang Tid paa os Kommuner og paa mig. Det er